

РЕШЕНИЕ

№ 2420

гр. София, 11.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 12.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **8244** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 АПК във връзка с чл.38 ал.6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Ч. П. С. от [населено място] срещу Решение №Ж 79/2012г. от 05.08.2013г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта му по т.2, с която е наложено административно наказание глоба в размер на 2 600 лева за неизпълнение на задължението по чл.17 ал.1 от ЗЗЛД за неподаване на заявление като администратор на лични данни пред КЗЛД.

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно. Счита, че упражняваната от него професия адвокат не му придава качеството на администратор на лични данни, поради което за него не е било налице законово основание да се регистрира пред КЗЛД и съответно не е извършено нарушение на чл.17 ал.1 от ЗЗЛД. Моли решението на КЗЛД в обжалваната му част да бъде отменено.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Счита, че лицата, които упражняват адвокатска дейност, са администратори на лични данни по смисъла на ЗЗЛД и следва да се регистрират пред КЗЛД като посочат колко и какви регистри на клиентите си водят и какви данни съхраняват и обработват по тях. Претендира заплащане на възнаграждение за процесуален представител.

Съдът, като прецени, че административният акт подлежи на оспорване и жалбата е подадена от неговия адресат в законовия срок, намира същата за

процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От фактическа и правна страна съдът приема следното:

Всички относими към делото факти се установяват от приетата административна преписка и приетите писмени доказателства.

Жалбоподателят упражнява адвокатска професия като е вписан в С. адвокатска колегия.

В качеството си на адвокат жалбоподателят не е подавал заявление за регистрация като администратор на лични данни.

Производството пред КЗЛД е започнало по жалба на Е. Г. С. и непълнолетната ѝ дъщеря К. Г. Г.. В жалбата до КЗЛД са изложени оплаквания за незаконосъобразно обработване на личните данни на К. Г., съдържащи се в акт за раждане, от страна на адвокат Ч. С. като процесуален представител на В. С.. Двете лица са ответници по предявен иск за неправомерно увреждане по чл.45 от Закона за задълженията и договорите от В. С. чрез адвокат Ч. С.. За установяване на процесуалната легитимация на ответниците адв.С. е представил удостоверение за раждане на К. Г., препис от което е получил в качеството си на адвокат по наказателно дело, образувано по тжба на същите лица срещу неговата доверителка В. С. и което е приключило с оправдателна присъда.

Комисията е приела жалбата за разглеждане по същество, уведомила е страните за насроченото открито заседание и им е дала възможност да изложат становищата си. Производството е приключило с оспореното решение, в 1-ва точка от което КЗЛД е обявила подадената жалба за неоснователна.

С оспорената част от решението КЗЛД на основание чл.38 ал.2 от ЗЗЛД е наложила административно наказание глоба в предвидените в чл.42 ал.4 от ЗЗЛД граници.

Административният орган е приел в мотивите на акта, че упражнявайки правата си по чл.31 ал.1 от Закона за адвокатурата, адвокатът събира и съхранява информация под формата на адвокатски книжа, досиета, електронни документи, компютърна техника и други носители на информация, които представляват регистри на лични данни, свързани с неговите доверители.

Решението е постановено от КЗЛД в рамките на нейната компетентност по чл.38 ал.2 от ЗЗЛД при спазване на административно-производствените правила съгласно Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация. В производството и при постановяване на решението не са допуснати съществени нарушения на производствените правила.

Решението, в обжалваната му част, е постановено обаче в противоречие с материално-правните разпоредби и с целта на закона.

Целта на закона, посочена в чл.1 ал.1 от ЗЗЛД е да защити правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Приложното поле на ЗЗЛД е очертано в ал.3 на същия член - този закон се прилага за обработването на лични данни със: 1. автоматични средства; 2. неавтоматични средства, когато тези данни съставляват или са предназначени да съставляват част от регистър.

В мотивите на акта административният орган е обсъждал именно хипотезата на чл.1 ал.3 т.2 от ЗЗЛД, ако и тази разпоредба да не е точно посочена. За да се отговори на въпроса, попада ли адвокатската професия в приложното поле на закона,

следва да се прецени дали адвокатските книжа представляват регистър по смисъла на ЗЗЛД. Легалното определение за регистър се съдържа в §1 т.2 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД: „Регистър на лични данни“ е всяка структурирана съвкупност от лични данни, достъпна по определени критерии, централизирана, децентрализирана или разпределена на функционален или географски принцип.

Законът за адвокатурата е специалният закон, който урежда упражняването на адвокатската дейност. Този закон не въвежда изискване адвокатите да водят и поддържат регистър на клиентите си, в който да структурират данните за тях по определен критерий или принцип и който да е достъпен. Напротив, съгласно чл.33 ал.1 от ЗА адвокатските книжа, досиета, електронни документи, компютърна техника и други носители на информация са неприкосновени и не подлежат на преглеждане, копиране, проверка и изземване. Същите забрани важат и за кореспонденцията, и за разговорите между адвокат и клиент. Ето защо личните данни, съдържащи се в доказателствената съвкупност по съдебните дела, както и в изготвяните от адвокатите книжа, не съставляват част от регистър, нито са предназначени да бъдат включени в някакъв регистър. Следователно адвокатската дейност не попада в приложното поле на ЗЗЛД.

Административният орган е приел, че адвокатът е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 ал.1 от ЗЗЛД. Съгласно цитираната разпоредба "администратор" е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни. На първо място, преценката дали едно лице е администратор на лични данни, е обусловена от това дали обработването на личните данни попада в хипотезите на чл.1 ал.3 т.1 и т.2 като абсолютна предпоставка за прилагане на закона. В процесния случай тази предпоставка не е налице поради съображенията, изложени по-горе. Упражнявайки правозащитната си дейност съгласно Конституцията и ЗА, адвокатите имат право на самостоятелна преценка какви доказателства, и съответно, какви лични данни на страните в производствата да използват, за да постигнат правния резултат, който желаят. Тази преценка се прави конкретно по всеки случай, с който е ангажиран адвоката, в зависимост от нуждите на производството, и тя не може да му придаде качество на администратор на лични данни по смисъла на чл.3 ал.1 от ЗЗЛД и въвн от приложното поле на закона по чл.1 ал.3. Липсата на качеството администратор на лични данни на жалбоподателя обуславя извод за недопустимост въобще на производството пред КЗЛД. Въпреки, че КЗЛД е разгледала недопустима жалба, съдът не разполага с правомощия да се произнася по решението в частта му по т.1, тъй като то не е оспорено в тази част и е влязло в сила.

Решението в обжалваната му част е постановено и в противоречие с целта на закона, посочена в чл.1 ал.2 от ЗЗЛД - гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Законодателят не е дал легално определение на „свободно движение“ на данните. Системният прочит и разумът на закона, както и житейската логика, обосновават извод, че под свободно движение на данните следва да се разбира достъпът, разпространението и прехвърлянето на данни от информационни регистри без съгласието на лицата, за които се отнасят. В тази връзка ЗЗЛД изрично регламентира използването на данните от регистрите по наказателните производства и

изпълнение на наказанията. На първо място, използването на лични данни в процеса на упражняване на адвокатската професия и посочването им в адвокатските книжа не представлява „свободно движение на данните“. На второ място, защитата на неприкосновеността на личността и личния живот на гражданите е регламентирана в специалния закон. Императивната разпоредбата на чл.45 от ЗА въвежда задължение на адвоката да пази тайната на клиента, неизпълнението на което обуславя дисциплинарно нарушение и дисциплинарно наказание по чл.132 и чл.133 от ЗА. Нарушаването на адвокатската тайна попада и в състава на престъпленията по чл.145 от Наказателния кодекс. Със специалния ЗА и НК целта на общия ЗЗЛД за защита на личността и личния живот на гражданите във връзка със упражняването на адвокатската професия е постигната. Обществени отношения от една и съща област се уреждат с един, а не с няколко нормативни актове от същата степен – чл.10 ал.1 от Закона за нормативните актове. Недопустимо е КЗЛД да изземва функциите на адвокатския съвет като дисциплинарно-наказващ орган и на правоприлагащите органи, разширявайки приложното поле на ЗЗЛД.

Обработването на личните данни от жалбоподателя не попада в обхвата на чл.1 ал.3 от ЗЗЛД и жалбоподателят няма качество на администратор на лични данни по чл.3 ал.1 от ЗЗЛД. Следователно той няма задължение да подава заявление за регистрация по чл.17 ал.1 от ЗЗЛД. При липса на нарушение по чл.17 ал.1 от ЗЗЛД не е налице правно основание за налагане на глобата по чл.42 ал.4 от ЗЗЛД.

Решението на КЗЛД е незаконосъобразно на основание чл.146 т.4 и т.5 от АПК и следва да бъде отменено. При този изход на правния спор претенцията на ответника за заплащане на възнаграждение за процесуален представител е неоснователна – аргумент от чл.143 ал.4 от АПК.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 Административен съд София-град, 38 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №Ж 79/2012г. от 05.08.2013г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта му по т.2, с която на Ч. П. С. е наложено административно наказание глоба в размер на 2 600 лева за неизпълнение на задължението по чл.17 ал.1 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: